

BOLSJEVIK

DISKUSJONSBLADET TIL RØD UNGDOM

NR. 11

*»Opp alle jordens
bundne treller . . .» Utsnitt av en kinesisk skulpturgruppe.*

OPPROP FRA ARBEIDSUTVALGET OM KAMPEN MOT HØYREAVVIKET I RØD UNGDOM

Politisk Komite i Rød Ungdom sitt sentralstyre har nylig vært samla til møte. Møtet diskuterte først og fremst beretninga til Rød Ungdoms landsmøte, og situasjonen i kampen mot høyreavviket i Rød Ungdom.

PARTIETS SYN PÅ UNGDOMSFORBUNDA

I Partiet sitt utkast til beretning som skal legges fram for AKP(m-l)s 2. landsmøte, sies det om ungdomsarbeidet: "Rød Ungdom og NKS dpiller en viktig rolle i utviklinga av ungdomsmassenes kamp og politiske bevissthet. De er viktige og slagkraftige redskaper for AKP(m-l) både i ungdomsmassene og i det arbeidende folket som helhet."

Videre: "Rød Ungdom og NKS er to relativt sett tallmessig store ungdomsforbund med en virkelig innflytelse og forankring i viktige deler av ungdomsmassene. De har en offervilleg medlemsmasse som kan og vil kjempe for klassens og partiets sak, og dette er enda viktigere enn størrelsen på medlemstallet."

Partiet slår altså klart fast at vi har et godt utgangspunkt. Men i beretninga sier partiet også at det har vært gjort alvorlige høyrefeil, og at oppgjøret med dem har kommet kort.

FEILAKTIG LINJE FOR KORRIGERINGA

Den linja for "kort igering" som blei kjørt ut i fjor høst var ikke noen virkelig korrigerende men tvert imot høyreavviket kledd i ny frakk. "Oppgjøret" i fjor høst reduserte "korrigeringa" til et spill med kraft-revolusjonære slagord og mye prat om væpna revolusjon. Det erstatta en virkelig vitenskapelig analyse av revisjonismen og tålmodig arbeid for å avsløre revisjonistene, med voldsomme skjellsord mot revisjonistparliene allment og mot ethvert SV-medlem.

I stedet for en djuptgående kritikk og sjølkritikk for å gjøre opp med høyreavviket i politikk, arbeidsstil, ideologi og metode, så fremma "korrigeringa" i fjor høst ei linje med harde slag innad, ingen undersøkelser, ingen virkelig sjølkritikk.

Denne linja - linja for å vulgarisere oppgjøret med høyre - sto i skarp motstrid til partiets linje og metode i korrigeringa av høyrefeila. Vulgariseringa var derfor et falsk "oppgjør" med høyre som i tillegg fremma nye gærne linjer som har gjort stor skade, feks i synet på gymnasiastene.

Det er derfor partiet i oppropet som sto i forrige Bolsjevik slår fast at "følgelig må vi slutte at etter ett års åpen og skarp kamp mot høyre har ledelsen i Rød Ungdom okke evna å gjennomføre noen virkelig framgangsrik kamp mot avviket i ungdomsforbundet. Noen yringsformer er trengt tilbake, til gjengjeld er nye kommet til, og gamle og inngrrodde feil finnes fortsatt. De framgangene som er skjedd i kampen mot høyre er stort sett skjedd på grunnlag av initiativ fra partiledelsen".

VILJE TIL Å KJEMPE MOT HØYRE

Men partiet sier også, i beretninga, at det er "ingen tvil om at det store flertallet av kamerater i RU og NKS på alle plan entusiastisk har slutta opp om kritikken av høyreavviket og at de sjøl ønsker å kjempe mot avviket i sine egne organisasjoner."

Politisk Komite diskuterte og slutta seg til partiets konklusjoner. PK diskuterte og analyserte situasjonen i korrigeringa av feila i Rød Ungdom, og stilte som oppgave å komme fram til klare paroler som skarpt satte søkelyset på feila og som kunne reise en virkelig korrigeringsbevegelse i Rød Ungdom.

Utkastet til beretning som kommer i desember vil gi en helhetlig oppsummering av Rød Ungdoms arbeid for hele landsmøteperioden.

Her og nå vil vi presentere PKs konklusjoner og paroler for å reise en kamp mot høyrefeila som må starte nå og gå som en del av landsmøteforberedelsene. Alle lag skal seinst i begynnelsen av desember diskutere dette oppropet på et lagsmøte.

Vi vil understreke at dette oppropet ikke betyr noen nedprioritering av Rød Ungdoms oppgaver i massekampen. Tvert imot, målet er at vi kvitter oss med høyrefeila må nettopp at vi styrker vår innsats i klassekampen og utfører oppgavene våre bedre, riktigere og mer kraftfullt. Derfor må korrigeringa hele tida gå hånd i hånd med innsatsen i massekampen.

Parolene for korrigeringa betyr ikke at dette er alt vi trenger å forandre på i Rød Ungdom. En rekke saker av stor politisk betydning er ikke berørt her. F. eks. så far vi ikke opp linja overfor SV, taktikken i interesseorganisasjonene, og del utbredte og feilaktige synet på gymnasiastene som hevder at de er ei småborgerlig og uviktig gruppe for Rød Ungdom.

Men det er PKs syn at om organisasjonen slutter opp om og i praksis gjennomfører parolene i oppropet vil vi rette et grunnstøt mot høyreavviket og bringe korrigeringa av Rød Ungdom langt framover.

Alle medlemmer må i tida framover reise kampen for å gjennomføre disse parolene fullt ut!

Vi oppfordrer alle medlemmer til å fordjupe og forsterke kritikken av høyrefeila, og skrive innlegg til Bolsjevik om korrigeringa sann at deres erfaringer kan komme hele Rød Ungdom til gode!

Diskusjonene på dette oppropet starter de politiske forberedelsene til Rød Ungdoms landsmøte, og derfor må alle medlemmene delta i diskusjonene og drive korrigeringa framover!

1. STYRK GRUNNORGANISASJONENE I RØD UNGDOM!

Grunnorganisasjonen er hjørnesteinen i en kommunistisk kamporganisasjon som Rød Ungdom. I motsetning til revisjonistene og de andre borgertlige ungdomsorganisasjonene er vi ikke ei ansamling mer eller mindre papirmedlemmer som er laust sammensatt. Nei, en kamporganisasjon må være en organisasjon av kjempende enheter som er fast organisert, der det hersker en stil med demokratiske og livlige diskusjoner kombinert med disiplin, politisk enhet og utadretta aksjon.

Formann Mao blant lærere og elever på skolen i Shaoshan i 1959.

Er det mulig for Rød Ungdom å være ledende i kampen på f.eks. en skole uten fast organisering på plassen, der alle medlemmer jobber aktivt etter klare politiske linjer som er diskutert i laga? Nei, det er umulig. Uten en fast organisering vil vi løpe rundt som skadeskutte høner og kan umulig fylle vår oppgave som en enhetlig kampløser.

Er det mulig å lære kommunismen, skolere alle medlemmer og utvikle den politiske enheten uten en fast organisering? Nei, uten det vil ikke folk utvikle seg, de politiske oppgavene utføres uten et klart mål, og den politiske enheten og kampkrafta i organisasjonen vil skades.

Er det mulig å skape enhet, entusiasme, og knytte til oss mange nye folk uten at vi har livlige grunnorganisasjoner der det er en stil med kritikk og sjølkritikk, der det hersker disiplin, der det tas mange initiativer som blir satt ut i livet og der alle medlemmer deltar i diskusjonene og arbeidet? Nei, liberalisme og kjedelig byråkratisk stil i laga tærer på enheten og slagkrafta og skader arbeidet.

En kamporganisasjon som Rød Ungdom må bestå av kjempende grunnorganisasjoner.

Høyreavviket i Rød Ungdom retta skarpe angrep på grunnorganisasjonenes rolle. Linja fra 73 om at vi skulle konsentrere oss om å lage "røde miljøer" retta seg mot disiplin, mot at Rød Ungdom skulle være en kamporganisasjon, mot at vi skulle være organisert der folk jobber, går på skole eller bor, og at vi i stedet skulle lage egne "jentelag" osv. Den retta seg mot at alle medlemmer skulle være aktive og disiplinerte. Denne almenne liberaliseringa gjorde stor skade, og brøyt ned slagkrafta vår. Kamerater, denne linja er ennå ikke uttrydda i Rød Ungdom.

Hvordan kan vi se den komme til uttrykk i dag? Noen eksempler:

- Mange lag er prega av kjedelig og byråkratisk stil i det indre livet. Møtene preges lite av diskusjoner om politikk og taktikk, de er lite innretta på kampoppgavene til laget, noen lag er prega av evige omorganiseringdiskusjoner og uendelige diskusjoner om problemer i laget uten å få reist en skarp politisk kamp. Denne kjedelige og byråkratiske stilen er en trusel mot grunnorganisasjonenes kampkraft og enhet.

Alle medlemmer må kjempe for en ny revolusjonær stil i laga, med livlige politiske diskusjoner, aktiv kritikk og sjølkritikk, der den politiske enheten fra diskusjonene konkluderer med vedtak som er bindende for laget arbeid.

- Ungdomsforbundet er altfor lite innretta på aksjon. Det er umulig å skape politisk enhet og entusiasme uten å ha felles praksis på grunnlag av diskusjonene. Laga må satse mye mer på kollektive aksjoner der mange går ut sammen for å klistre plakater, drive med propagandaarbeid, samle støtte til streiker, aksjonere mot Spania, nazistene osv.

- Mange lag er prega av svak disiplin, rot i innkallingene og dårlig fram møte på medlemsmøtene. Direktiver følges ikke, brudd på disiplinen kritiseres ikke, kamerater får gå uten kontroll og hjelp over lengre tid. Medlemsmøtene fatter ikke vedtak som er bindende for medlemmenes arbeid.

Alle medlemmer må kjempe for å styrke den demokratiske sentralismen i laga gjennom å sloss for en fastere organisering, gi klare retningslinjer for arbeidet, kritisere disiplinbrudd og kjempe for at vedtak blir satt ut i livet sånn at laget blir en knyttneve i kampen lokalt. En bevisst og frivillig disiplin er forutsetninga for at medlemmene kan utvikle seg på oppgavene og få hjelp, kritikk og diskusjon.

- Blant endel kamerater, særlig blant kamerater med ledende oppgaver, er det en utbredt stil å ikke delta skikkelig i grunnorganisasjonen sin. De skulker møter i fleng med henvisning til at det er så mye annet viktig osv. Dette er revisjonisme av verste slag og må kritiseres skarpt av alle medlemmer. I en kommunistisk organisasjon går det bare an å være medlem på en måte: I en grunnorganisasjon.

Kamerater! Vi er en langt strammere og bedre kamporganisasjon i dag enn da høyreavviket sto på sitt høydepunkt i 73. Men nettopp fordi oppløsningstendensene i grunnorganisasjonene var og er ett av de alvorligste angrepene på Rød Ungdom som kamporganisasjon, må vi kvitte oss med disse feila fullt ut.

Vi er også en mye større organisasjon i dag enn bare for ett år siden. Dette betyr en viktig framgang for Rød Ungdom og partiet. Men vi må legge mye mere vekt på å fortsette vervinga av nye medlemmer, bruke erfaringene fra verve-kampanjen og ha vervinga som ei fast oppgave vi driver med hele tida. Skal vi utvikle oss som masseorganisasjon må vi hele tida knytte til oss mange nye folk og hjelpe dem tilrette sann at de raskt blir aktive og får skolere seg i Rød Ungdom.

Vi må sette oss store mål i utbygginga av organisasjonen, og hele tida knytte til oss friskt blod og bli en mye mye større organisasjon enn det vi er i dag. Det trenger ungdommen, det trenger vi og det trenger partiet!

2. STYRK STUDIENE I RØD UNGDOM!

Lenin sier at ungdomsforbundets oppgave er å "lære kommunismen". Det betyr ikke at vi skal mure oss inne og sette oss på en skolebenk og lese teori isolert fra kampen. Tvert om, det er umulig å "lære kommunismen" uten hele tida å slåss aktivt for massenes krav, uten å stå midt i massekampens stormer som Mao sier. Men det er samtidig umulig å lære kommunismen uten å lære kommunistisk teori. Stalin sier det sann: "Uten teori blir praksis blind, uten praksis blir teorien nyttelos".

Høyreavviket i Rød Ungdom rettet skarpe angrep på studiene i marxismen-leninismen. I 73 blei studier åpent framstilt som både "for vanskelig" og uodvendig for ungdomsforbundet. Erfaringa har vist oss hvor feil dette er. Studier i marxismen-leninismen er både fullt mulig og helt nødvendig. De mnglende studiene og det lave skoleringsnivået i Rød Ungdom er nettopp en av årsakene til at vi har gjort høyrefeil, og at de har fått utvikle seg såpass langt.

Uansett hvor mye vi ønsker å kvitte oss med feil, vil vi helt sikkert gjøre nye feil hvis vi ikke studerer kommunistisk teori. Dette gjelder for absolutt alle medlemmer i Rød Ungdom. Derfor kan vi heller ikke oppsummere at vi har kommet langt i kampene våre før hele organisasjonen er bedre skolert og studiene har fått en sentral plass i Rød Ungdoms arbeid. Vi må kjempe for en stilling som sikrer at vi hele tida skoterer oss, får hjelp til skotering, både i sjølstudier og i organiserte diskusjoner som f.eks. studiesirkler.

At hele organisasjonen skaffer seg bedre kjennskap til marxismen-leninismen er strategisk viktig og helt nødvendig for å hindre nye grove avvik.

Men vi kan ikke vente med dette, derfor har AU vedtatt at det skal kjøres ei studiesirkelkampanje i Rød Ungdom der alle medlemmer skal gå gjennom AKP(m-l)s nye studiebok.

Denne boka får åpen kamp mot en del feilaktige ideer som enna står i Rød Ungdom på f.eks. synet på SV og klasseanalyse, og anvender teorien på våre oppgaver i klassekampen. Disse studiene vil helt sikker høyne nivået i hele Rød Ungdom og gi den enkelte stort utbytte.

Alle medlemmer må gå gjennom AKP(m-l)s nye studiebok i sirkler i lagets regi, og kjempe for at studiene går inn som en fast del av Rød Ungdoms politiske arbeid!

3: FYLKING RUNDT PARTIET!

Entusiasmen for AKP(m-l) og partiets politikk er stor i Rød Ungdom. Ikke minst innsamlingene til Klassekampen som dagsavis har gitt håndfaste bevis på dette. Vi er stolte over å være AKP(m-l) sin ungdomsorganisasjon. Men på en rekke områder ser vi svakheter og feil som viser at det korrekte forholdet mellom Rød Ungdom og AKP(m-l) ikke er forstått skikkelig. Det betyr at høyreavviket i synet på partiet står sterkt.

Vi veit at uten et kommunistisk parti vil det ikke være mulig for folket å seire i revolusjonen og bygge proletariats diktatur. Men uten at ungdomsforbundet hele tida kjemper for å stille seg under partiets ledelse, vil det heller ikke kunne finnes noe kommunistisk ungdomsforbund. Ikke minst vår egen historie viser dette: Erfaringene våre er entydig at om vi følger partiets linje, studerer den og setter den ut i livet, får vi framgang. Mens forsøk på å rive seg laus, "likestille" oss med partiet fører til at vi stiller oss i motsetning til partilinja, fører til at vi gjør alvorlige feil i arbeidet og går tilbake.

Høyreavviket i Rød Ungdom tok sikte på å løsrive ungdomsforbundet fra partiet. Alle medlemmer bør studere den "hilsenen" som sendt fra Rød Ungdoms landsmote i 73 til AKP(m-l) som et eksempel på ei åpen partifientlig linje.

Noen eksempler vil vise at denne linja fremdeles ikke er slått tilbake fullt ut, og at det eksisterer tendenser til å dra skiller mellom Rød Ungdom og partiet i stedet for å smi enheten under partiets ledelse.:

- På en rekke steder er det laber oppslutning om partiets arrangementer. I stedet for å se det som vår sjølsagte oppgave å stille sjøl og mobilisere ungdomsmassene til demonstrasjoner og møter, så tenker noen sånn at "dette er partiets sak". Finnes det noen sak som partiet jobber med som ikke Rød Ungdom må slutte opp om og mobilisere til? Er det ikke sånn at vi skal være partiets redskap og reservoar blandt ungdommen?

Alle medlemmer må kjempe for størst mulig oppslutning rundt partiets oppgaver, enten det er demonstrasjoner, møter eller feks. en apell om å styrke støttearbeidet for en streik. Rød Ungdoms medlemmer må alltid stå klare til å imot partiets apell.

- Vi må styrke studiene av partiets propaganda. Dette er forutsetninga for en virkelig politisk enhet med partiet. Spesielt må alle medlemmer lese Klassekampen. Videre må alle ungdomsforbundets medlemmer skolere seg gjennom å følge med i Røde Fane, partiets teoretiske tidsskrift.

- På mange steder er forholdet mellom Rød Ungdom og partiet lokalt dårlig ordna. Rød Ungdomstyret tar ikke initiativ til eller unndrar seg kontakt og kontroll, og noen steder herjer det mistillit til partiet lokalt. Sånn giftig ideologi må utryddes ellers vil det føre til feil i politikken og løsrivelse fra partiet. Alle Rød Ungdoms medlemmer må sloss for å søke råd og ledelse hos partiet i de oppgavene vi utfører, studere partiets linje, og slutte opp om partiets arbeid.

Partiets ledelse kan ikke virkelliggjøres bare gjennom et vedtak om at vi er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjon. Vi må smi en aktiv kampanhet og slutte opp om partiets politikk i praksis gjennom å mobilisere ungdommen til å støtte den, og gjennom sjøl å aktivt søke råd, ledelse og kontroll fra partiet.

I denne kampen må vi bygge videre på den sterke vilja til enhet med partiet som medlemmene i Rød Ungdom har, og den store entusiasmen for partiets politikk og presse. På grunnlag av den sterke enheten som finnes mellom Rød Ungdom og AKP(m-l) må vi kvitte oss med feila som er i synet på partiet og smi en ennå sterkere kampenhet.

4: NEDKJEMP HØYRESEKTERISMEN - STYRK MASSELINJA!

Partiet sier i oppropet til Rød Ungdom (forrige Bolsjevik) at "de sekteriske avvika fra masselinja er ei hovedform for avviket i Rød Ungdom".

Denne høsten har vi stilt oss store oppgaver i massekampen. Vi skal reise kampen for de daglige interessene til ungdommen på alle områder, skal bygge Kvinnefronten, styrke det anti-imperialistiske arbeidet, elevsamfunna og det kommunistiske propagandaarbeidet.

Dette er svært viktig, og har allerede gitt oss en del framganger. Men har vi derved løst spørsmålet om masselinja? Nei, masselinja er et ideologisk spørsmål som vi må føre kamp på i organisasjonen for at vi skal løse de konkrete oppgavene.

Rød Ungdom har vunnet svært viktige framganger etter at kampen mot høyresekterismen blei reist.

For det første har vi okt vart medlemstall betraktelig. Gjennom vervekampanja i vår og i sommer knytta vi til oss en lang rekke nye medlemmer, knytta mange nye kontakter og bygde ut vår organisasjon. Disse framgangene blei vunnet i kamp for ei riktig masselinje og mot sekteriske ideer om høye opptakskrav, om at folk måtte gå sirkel først osv. Vervekampanja er et bevis på at kampen mot feilaktige ideer hos oss sjøl gir framgang i massearbeidet.

I høst har vi stilt oppgava om å reise massekampen. Denne parola har gitt en god del viktige framganger. På mange steder har vi stilt oss i spissen for lokale kamper på kantinepriser, skolebøker, på ny nynorsk, krav om lån og stipend og en rekke andre saker. Dette viser at vi er på rett vei.

Men noen eksempler vi ser at høyresekterismen sitter djupt ennå, og at vi har viktige feil som må korrigeres:

- En del kamerater har uttrykt åpen uvilje mot å spre kommunistisk propaganda når de står oppe i interessekamper. De lar løpesedler fra Rød Ungdom ligge og støve under senga fordi "de er ute i kamp", og og kommunistisk politikk skal da angivelig skade kampen! Den samme argumentasjonen brukes mot å spre Røde Garde og ... verving.

- Vi jobber alt for dårlig med å organisere massene. Spesielt gjelder dette Kvinnefrontarbeidet, men også utbygginga av YLL-gruppene. I mange av de frontene vi jobber monopoliserer vi arbeidet og er uvillige til å trekke uavhengige med i ledelsen og arbeidet.

- Rød Ungdom jobber alt for snevert. Oppgava med å bygge ut elevsamfunna, skrive i skoleaviser osv. er stilt, men lite har skjedd så langt. Vi driver nesten ikke arbeid i organisasjoner der det virkelig finnes masse ungdom som f.eks. i idrettslag.

- Det finnes tendenser i retning klikkvesen. Kameratene er bare sammen med Rød Ungdommere i fritida, kjemper fa uavhengige, lager egne sekteriske klikker av laget med egne fester osv. Laget blir et sted hvor det er vanskelig for massene å komme inn, i stedet for at laget skal trekke massene til seg.

- Vi er alt for lite innretta på massemobilisering. Rød Ungdom mobiliserer de fleste steder alt for dårlig til demonstrasjoner og møter.

- Det står fremdeles motsigelser på opptakskrav til Rød Ungdom. En god del kamerater står på ei sekterisk linje med å stille høye krav til medlemskap, og mye tyder på at metoden med direkte verving ikke er hovedmetoden i vervinga i praksis.

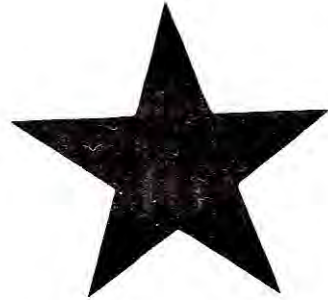
- En del lag har sluppet vervinga i stedet for å videreutvikle den på grunnlag av de viktige erfaringene som blei vunnet under kampanja. Vi er en kommunistisk masseorganisasjon, og må alltid ha vervinga som oppgave. Derfor er det utillatelig å slippe vervinga, tvert om så må vervinga hele tida være ei sentral oppgave for oss, og samtidig en fast del av alle de andre oppgavene vi har.

Kampen for ei kommunistisk masselinje er hard fordi vi har seigbliva feil å gjøre opp med. Parolen om å reise massekampen har gitt oss en god del framganger, men skal vi kvitte oss med feila må vi føre en åpen ideologisk kamp mot alle rester av sekterisk tenkning. Kombinerer vi dette med studier og hard innsats i massekampen, vil vi helt sikkert ta et stort skritt framover.

Oppropet fra Arbeidsutvalget om kampen mot høyreavviket i Rød Ungdom skal diskuteres av alle på lagsmøte. Lagsmøtet skal være etter møtet om nominasjon og valg av delegater til landsmøtet (frist 20/11) og før lagsmøtet som skal diskutere utkastet til beretning (frist 16/12).

Det er viktig at alle får lest oppropet godt på forhånd og at de som er nye og ukjente med Rød Ungdoms historie får hjelp til å sette seg inn i det så de kan bidra for fullt i diskusjonene. Vi vil også sterkt anbefale kameratene å lese oppropet fra partiet som sto i forrige Bolsjevik en gang til.

Det er viktig at styret på forhånd prøver å stille motsigelser og spørsmål sånn at de treffer forholda i laget og kan drive kampen videre der.

FORSLAG TIL SPØRSMÅL

1. Diskuter kapitlet om å styrke grunnorganisasjonen. Hvilken rolle må grunnorganisasjonen spille i en kommunistisk organisasjon? Sett dette opp mot feil hos dere sjøl, og diskuter åssen dere skal kvitte dere med feil, kritisere disiplinbrudd og sveise grunnorganisasjonen sammen. Fatt vedtak om viktige tiltak dere diskuterer.

2. Diskuter og kritiser uttalelsen fra Rød Ungdoms landsmøte i 73 som bla sier følgende om partiets ledelse: "Landsmøtet i Rød Ungdom vedtok at vi skal være AKP(M-1)s ungdomsorganisasjon. Det betyr at vi støtter deres arbeid og de støtter vårt. Men du trenger ikke være enig i alt partiet står for for å bli med i Rød Ungdom. Vi bestemmer sjøl hvilken politikk vi skal ha."
- Hvilken linje uttrykker dette i forhold til partiets politiske og ideologiske ledelse av ungdomsforbundet?
- i forhold til at ungdomsforbundet skal være redskap for partiet og støtte opp om partiets oppgaver?
- Åssen kan laget styrke partiets ledelse og enheten med partiet?

3. Hvilke framganger har laget gjort siden diskusjonene om masselinja starta? Hvilke politiske og ideologiske motsigelser er det som står i veien for framgang i kampen for masselinja nå? Diskuter konkret i forhold til arbeidet med Kvinnefronten (der det blei diskutert på masselinjemøtet)
- Gjør vedtak på oppgaver i forhold til korrigering.

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

Dagsavis

Nyheten om at Klassekampen skal bli dagsavis har blitt mottatt med stor entusiasme i Rød Ungdom. Rød Ungdom har aldri tidligere klart å samle inn så store beløp som har kommet inn på rotasjonskampanja denne sommeren og høsten.

Men dette er ikke nok til å sikre dagsavisa. Kampanja har kommet svært kort mangre steder. Få abonnemeter er virkelig sikra, det finnes lag som ikke en gang har egen ansvarlig for kampanja. En del medlemmer har ikke engang abonnemeter på ukeavisa og det finnes dem som leser avisa darlig.

STYRK DE POLITISKE DISKUSJONENE OMKRING AVISA!

Ingen vil punge ut over 100 kroner dersom de ikke er overbevist om at de trenger avisa. Heller ikke medlemmer av Rød Ungdom.

I Rød Ungdom har diskusjonene om betydninga av klassekampen som dagsavis kommet kort.

I partiet, som består av kamerater som er langt mer framskredne enn oss, var Klassekampen en av hoveddiskusjonene på sommerleirene og i dag er avisa hovedoppgava til partiet. I Rød Ungdom skal saka opp bare som et punkt på et lagsmote og det er ikke hovedoppgava vår. Dette stiller store krav til oss om kampanja skal bli vellykka.

Vi må legge stor vekt på å gripe betydninga av at Klassekampen blir dagsavis i tida framover.
- Ta initiativet til en "Klassekampen-kveld" samme sammen med partiet, hvor de forteller om avisas historie og hvilken rolle den har spilt i utviklinga av klassekampen i Norge.
- Ta for dere en del nr. av Klassekampen og studer innholdet i dem sammen. Diskuter betydninga av at sånt som dette kommer på trykk hver dag.

" MANGE OPPGAVER "

KK-kampanja er vår 3. viktigste oppgave. Nå er interessekampen og styrkinga av den politiske og ideologiske kampen på skolene høyere prioritert. Disse oppgavene er avgjørende for hvordan det kommer til å gå med Rød Ungdom.

Men vi har ikke råd til å la KK-kampanja drukne. Den må det ryddes plass for. En ansvarlig må utpekes, vi må kjeipe for abonnemeter blant oss sjøl og ungdommen rundt oss. KK er ikke sikra hvis ikke Rød Ungdom gjør sin del av jobben. Partiet stoler på at vi skal greie den.

Og hva gir vi ikke slipp på for lettvinne gevinst-er på kort sikt:

KLASSEKAMPEN SOM DAGSAVIS - EN HISTORISK SEIER

For første gang på mange 10-år vil det eksistere en kommunistisk dagsavis her i landet. Fra 1969 har avisa blitt bygget opp fra ingenting. Nå skal den bli en hovedavis for radikale arbeidere og ungdommer, og all borgerskapet så nødvendig ser på trykk, vil ligge på bordet 6 dager i uka i stedet for 2.

For å få dagsaktuelle nyheter, sportsresultater og TV-program må en skoleelev lese den avisa foreldrene abonnerer på eller kjøpe en på skolen. Dette er aviser som er skrevet for å forvrengre og skjule sannheten for folket.

Klassekampen vil ikke bare true borgerskapets suverene ledelse på "informasjon" til oss sjøl, dagsavisa vil få en enorm spredning utenom abonnentene, søsken, kamerater, og foreldre. Det finnes mange eksempler på at foreldre som den første tida bestemt å avisa på søppeldynga så snart de kom over den, nå er faste lesere av avisa

PRAVDA 1912

1912 starta bolsjevikene i Russland dagsavisa Pravda. All mange år tidligere hadde Lenin skrevet om en avis som samordna og leda klassekampen over hele landet, som avslørte tsar-regjeringas ugjerninger og som drev propaganda for revolusjonen.

I historia til Sovjetunionens Kommunistiske Parti (bolsjevikene) sto det:
 "Pravda erobret arbeiderklassens brede masser for bolsjevismen. Utsatt som den var for uopp-hørlige politifølgelser, bøter og konfiskasjoner fordi den offentliggjorde artikler og korrespon-danser som sensuren ikke likte, kunne Pravda bare eksistere med den aktive støtten som den fikk fra 10 000-er av politisk utviklede arbeidere."
 "Mens Pravda ble spredt i 40 000 eksemplarer i gjennomsnitt hver dag, oversteg opplaget til den mensjevikiske dagsavisen Lutsj ikke 15-16 000."
 "Hvert eksemplar av Pravda gikk fra hånd til hånd og ble lest av flerfoldige lesere. Den formet deres klassebevissthet, oppdro dem, organiserte dem og mænte dem til kamp."
 "Pravda fra 1912 var det som la ned grunnsteinen for bolsjevismens seier i 1917" sa Stalin.

..... KLASSEKAMPEN 1977 ?
 Kan klassekampen bli Norges Pravda?

Alt i dag, som ukeavis, har Klassekampen oppnådd stor tillit, spesielt i delene av arbeider-klassen som har vært ute i kamp. Et eksempel som sto å lese i et nr. av avisa: På garderoben på Linjegods ble det en dag samla inn over 600 kroner til kampanja for rotasjonstrykkeri!

Klassekampen har tatt merkbare skritt framover når det gjelder å være en virkelig arbeideravis, når den nå kommer ut to ganger i uka. Med et grundig og bredt arbeid kan dagsavisa Klasse-kampen legge ned grunnsteinen for revolusjonen i Norge,

HVA HAR DAGSAVISA Å SI FOR RØD UNGDOM?

Hva gjorde du den dagen du hadde dumpa borti denne notisen i morgenavisa:
 "Spørveisarbeidernes rettsak mot Norsk Front får (endelig) sin parallell: Tre Kvinnefrontmed-lemmer i Mo oppsagt etter påtrykk fra de ansatte." Var du da aktiv i forsvaret av de tre jentene på skolen den dagen? Kanskje det, men hva kunne du ikke gjort dersom du hadde vist hvordan banken tvang og trua arbeiderkameratene til jentene med nedlegging av bedrifta.

I 73 sto gymnasiastene over hele landet klar til streik mot 30-timers uka. Men så kom Gjerde med et "utspill". Dette ga startskuddet til at nesten hele ledelsen i NGS avblåste streiken og gikk til fullt angrep på dem som likevel ville streike. Hva kunne ikke ei dagsavis bydd i denne situa-sjonen?

Når ungdommen får vite fakta, enten gjennom det vi kan fortelle eller gjennom t de sjøl leser avisa, vil de velge rett side, de er ikke så for-skjellige fra oss.

DAGSAVISA VIL STYRKE ENHETEN

Jo flere i laget og blant våre venner som har abonnement, jo sterkere og mer enhetlig kan vi kaste oss inn der vi trengs i klassekampen, en det gjelder å reise interessekampen på skolen eller det gjelder å vinne skolen for en solidaritet-aksjon med frigjøringskampen i Afrika.

DAGSAVISA VIL SKOLERE OSS I MARXISMEN-LENNISMEN

Vi får mulighet til å sette oss inn i hva som virkelig skjer fra dag til dag, sosialimperialis-men blir avslørt, Kinas utenrikspolitikk blir fork-lart, lærdommene fra streikekampene blir trukket opp. Dagsavisa vil bety en enorm mulighet for fostring av Rød Ungdoms medlemmer.

SKAFF DEG ABONNEMENT NÅ!

400 kroner er en stor sum for en skoleelev. Likevel mener vi at nesten alle sammen er i stand til å greie den. Hvert abonnement må vi sloss for. Å skaffe seg abonnement er en stor og viktig politisk oppgave. Jo raskere penga kommer inn, jo reskere kan det konkrete arbeidet med dags-avisa begynne, maskinene betales osv.

HVORDAN SKAL VI KLARE Å BETALE?

I 1967 trengte marxist-leninistene en offset-maskin. Den ville koste 30 000. Noen gikk sammen om ei Aftenpostenrute, tok noen dager hver i et par måneder, andre rydda loft og malte hus og den første forløperen til rotasjonstrykkeriet kom på plass, nemlig den første maskina til Duplotrykk.

Og allerede nå finnes det eksempler fra vår egen kampmanje. En ungdomsskoleelev som egentlig ikke hadde noen inntækte utover de sparsomme lommepengene hjemmefra påtok seg å passe bikkja til noen partikamrater når det trengtes. Han er abonnent nå.

Lag sjøl en plan for hvordan du skal skaffe penga, er det problematisk, diskuter det med styret eller avdte, og sett i gang!

VINN ABONNENTER BLANT SKOLEELEVER OG UNGE ARBEIDERE

Mange tror sikkert at dette er umulig, "kameratene vil sikkert ikke betale 400,- for ei avis de ikke er enige i engang." Men dette er ikke riktig. En ung arbeider sa: "Jeg er slett ikke enig i alt avisa skriver, spesielt synes jeg de tar for kraftig i med SV. Dessuten synes jeg det er gærnt at avisa ikke tar imot statsstøtte." Men avisa skulle han ha, for ikke noe annet sted fant han så pålitelig informasjon om streikekampene og om USA og Sovjet.

KK-distribusjonen har allerede mottatt flere hundre nye abonnenter, - så hvorfor skulle ikke vi være i stand til å verve mange ungdommer som abonnenter. De tar svært mange progressive standpunkter og kjemper ofte sjøl aktivt. Klassekampen er til for såne, ikke for å bli liggende på trykkeriet. De har bruk for avisa akkurat som oss. Allerede nå må vi gå ut til disse ungdommene. I første rekke de som står oss aler nærmest. Da blir ideen om at massene ikke vil ha avisa noe av det viktigste vi må kjempe med. Dessuten er det viktig at progressive og interesserte skoleelever og unge arbeidere får kjennskap til avisa allerede nå. Slik er det ikke på en rekke skoler i dag. Start løssalg av KK på skolen. Planlegg et par nummer dere vil konsentrere dere om å selge bredt. Dette vil gi dere erfaring og et bra grunnlag å følge opp med abonnementsverving på.

dikt ROTASJONEN

Kan du huske tida da KK kom en gang i månten,
det var ofte det dukka opp ting
som var vnt å forsta,
det var tariffoppgjør og konflikter som vi aldri
hvet kik på,
da sto vi i bordet -- og se på oss nå!

Refr.:
Rotasjonen raser og roposedla far,
og KK er på bordet klokka ett
med nyheter og fakta som borgerpressa skyr,
se hva det står -- avisa var
erke trykt i gar!

Kan du huske tida da KK kom en gang i uka,
da steeika på forsida sentra på side ni,
da togna ofte fikk sju dagers lørsprang på fakta,
sa tap eller seier -- blei et spørsmål om tid!

Refr.:

Kan du huske den tida vi gikk rundt og samla
inn penger
da rotasjonspressa sku kjøpes inn fix kontant,
Vi far til alt nar d'er noe vi veit vi trenger,
vi trengte ei dagsavis -- og spur om vi vant!

Refr.:

Kveldsskiftet, Oslo

NÅ ANGRIPER RØD UNGDOM

En som sier han har sittet sentralt i Rød Ungdom har gått til Libertas-bladet NÅ og sverter Rød Ungdom og ml-bevegelsen. Denne personen har aldri vært sentral i Rød Ungdom, og det viser seg da også på det som står i de 4 artiklene som NÅ har kokt ut av det vedkommende har sagt. Tvert om er det en degenerert person, som har gått til det mest forhatte borgerbladet som er i landet, for å sverte ml-bevegelsen.

NÅ ANGRIPER KOMMUNISTISKE IDEALER

Det er viktig å merke seg det NÅ kjører mot: De angriper viktige idealer hos kommunistene. De angriper vårt forhold til arbeiderklassen, framstiller vårt syn på arbeiderklassen som noe latterlig, - at arbeiderklassen for NÅ bare er arbeidskraft som kan skape uro kommer tydelig fram.

NÅ angriper også tjen folket-holdninga, at kommunister jobber for folkets interesser og ofte tar mangeharde løft, beskrives som internt tyranni. Ungdommen framstilles som slov og ferierende, typisk er det at den degenererte personen som har utøst seg i NÅ sier han meldte seg ut fordi han blei oppfordret til å ta 3 ukers ferie det året det var valgkamp. Da klarte han ikke mer, sier han i NÅ.

De ungdommene NÅ kjenner er sikkert vant til å ha ferie i 6 - 8 uker hver sommer, ligge på sørlandet, dra en tur til utlandet, gå i fjellet og komme brunsvidd tilbake til skolen. Men dette er ikke noe arbeiderungdom og skoleungdom fra arbeiderklassen er vant med, de aller fleste må ta seg sommerjobb, og så er det 3 - 4 ukers ferie igjen maksimum. NÅ framstiller dette som internt tyranni, mens det i virkeligheten er kapitalismens tyranni. De angriper det faktum at vi kommunister er ivrige og aktive, at vi kjemper hardt for folkets interesser for å styrte borgerskapets diktatur. Derfor latterliggjør de og sier at den degenererte avhopperen har "gått i 300 demonstrasjoner".

ANGRIPER SIKKERHETEN

Noe borgerne er intenst forbanna på er sikkerhetspolitikken vår. Var det ikke for det, ville de ikke hele tida angripe denne, latterliggjøre sikkerhetslinja og forsøke å få oss til å forlate ei sterk sikkerhetslinje.

NÅ ØNSKER VI SKAL GI OPP

NÅ skriver ikke alt dette for å selge flere blader. NÅ er Libertas eksterne organ, og har til oppgave å angripe arbeiderklassen, så splid i arbeiderklassen og prøve å bygge opp et hat mot kommunistene og de idealene vi kjemper for.

Grunntil at NÅ kjører slike artikler er dels for å forvrengte det som skjer for å framstille vårt arbeid som helt uforståelige ritualer. Men de har også et brennende ønske om at vi skal bli salong-radikale, folk som sier at de er for sosialismen, men som bare sitter på restauranter og diskuterer sosialismen over et glass rødvin. Det er en skremmende trussel for borgerskapet at vi stiller oss store oppgaver og klarer å nå dem.

Derfor hele tida slike artikler i NÅ, for å få oss til å gå fra vår korrekte linje og degenerere til salongradikalere.

MOT REVISJONISME I SIKKERHETSPOLITIKKEN

Han som har gått til NÅ og solgt seg som agent for borgerskapet har ikke klart å påvise noe "hemmelig" eller noe muffens ved vårt arbeid. Han har heller ikke vært så veldig aktiv, og det ser vi av det som står der. Han forteller så mye tull til NÅ at vi nesten kan lure på om han f.eks. har deltatt i demonstrasjoner. Vi skulle "dra ned buksesmekken på politiet", står det i NÅ, eller den om at vi velter motorsykler "ved at 2 lager en gullstol, som en sitter oppe i, mens de vugger frem og tilbake og så sparker til motorsykkelen". Hadde demonstrantene i Norge fulgt denne linja når politiet angriper demonstrasjoner, ville nok en god del fler ha blitt rundhjul av purken. Dette latterlige tullet viser at den personen som har gått til NÅ har måttet fabrikere nye "opplysninger" for å kunne ha noe å fortelle, mens politikk og taktikk har han lite grep om.

Han klarer ikke å skj de vår organisasjons illegalitet på noe viktig punkt. Dette viser at sikkerhetspolitikken vår virker bra, og at en agent ikke lett klarer å ødelegge organisasjonen vår.

MÅ OPPTAKSKRITERIENE ENDRES ?

Noen tenker kanskje at når vi oppsummerer denne saka, så må konklusjonen bli at vi må endre opptakskriteriene, slik at samme folk som denne agenten ikke kan slippe inn i våre rekker.

Dette holder ikke, og er en feilaktig konklusjon på denne saka. Denne personen som nå står fram i NÅ har tydeligvis vært med i Rød Ungdom i 3 - 4 år. Han har sannsynligvis ikke vært agent hele tida, men er blitt kjøpt opp av borgerskapet seinere. Vi må også jobbe ut fra at borgerskapet har regelrette agenter planta i vår organisasjon.

Hvis det er slik at borgerskapet vil plante en agent i vår organisasjon, så er det sikkert mulig, men om det ikke er direkt enkelt de fleste steder. Men opptakskriteriene kan ikke være våpenet som skal hindre dette, da ville vi måtte ha mange års prøvetid og nitid studering av folks utvikling, standpunkter og praksis.

Agenter avslører kommunistske organisasjoner ved at vi er observante på folk som stadig bryter disiplinen og går mot den demokratiske sentralismen, eller folk som stadig bryter med vår politiske linje. Slike folk kan være agenter, og det er ved å få opp slike spørsmål vi avslører dem.

Men kamerater kan degenerere politisk, slik at de går til borgerskapet og selger sine kunnskaper og blir forrædere. Slik er det sannsynlig med han som er intervjuet i NÅ. Dette vil heller ikke opptakskriteriene gi noe svar på å hindre, tvert om er det slik at det er etter at folk er blitt medlemmer og deltar i det interne livet at vi kan sørge for at de utvikler seg bra og ikke blir forrædere.

Vi må holde fast på opptakskriteriene, kjempe for å organisere skarer av ungdom i Rød Ungdom, og så styrke sikkerhetsarbeidet vårt og styrke diskusjonen om linja, politikken og taktikken.

Vi må styrke sikkerhetspolitikken innad, avvise nysjerrighet blant kamerater, og i stedet for å samle kunnskaper om organisasjonen må alle kamerater samle kunnskaper om politikk og linja.

Agenter i organisasjonen kan sjølsagt gjøre stor skade. Kameratene i Sovjetunionens Kommunistiske Parti (bolsjevikene) fikk smertelig erfaring det på Lenins tid. Da klarte en agent for Tsarens hemmelige politi å snike seg helt inn i Sentralkomiteen, og forråde mange av kommunistene og sende dem i tvangsarbeidsleire og enda sende mange kamerater i doden.

Dette viser hvor farlige agenter kan være, og at vi må sørge for å verne organisasjonen mot agenter. Men farligst er det å boye av når borgerskapet enten gjennom NÅ eller gjennom revisjonistene i SV og NKP angriper sikkerhetspolitikken vår. Det er to måter de gjør det på, den ene er å kriminalisere den, forsøke å få oss til å virke skule i folks øyne. Den andre er å latterliggjøre den, prøve å få oss sjøl til å se på sikkerheten som en likes ide, og på den måten slutte å ta sikkerhetsarbeidet alvorlig. Da blir vi revisjonister, og som Mao har sagt: revisjonister i ledelsen er borgerskapet i ledelsen.

PÅ VAKT MOT PROVOKASJONER

I den siste tida har borgerpressen skrevet mye for å svartemil-bevegelsen. Sist nå også i VG, der de skreiv at to mi-ere hadde klinket seg som Unge Høyre-folk og gått inn på Stortinget og kastet stinkbomber under åpningsseremonien der. Dette er sjølsagt noe forbanna vovel. Dette var noen brunstripete elementer fra Bærum, som etter at de var tatt av purken sa at de var Rød Ungdom-ere.

Historia er typisk for borgerskapets provokasjoner. Den mest klassiske provokasjonen var da nazistene i Tyskland tente på Riksdagen i Berlin i tredveåra, og arresterte kommunistene og anklaga dem for å ha gjort det. Vi husker at Dimitrov, lederen av Komintern, ble stilt for retten anklaga for å ha tent på Riksdagen. Nazistene klarte ikke å overbevise massene om dette, tvert om ble det avslørt at det jo var nazistene sjøl som hadde tent på for å sette skylda på kommunistene og kriminalisere kommunistene i massenes øyne.

Vi må være innstilt på at det i tida framover kan komme flere større og mindre "riksdagsbranner" i Norge også, svarte provokasjoner som kommunister får skylda for. Det er viktig å avsløre dette, vise for massene at dette ikke er vår linje, og vise at borgerskapet hele tida bruker slike svarte metoder i kampen mot arbeiderklassen og dens organiserte fortropp.

red.

unngår vi POLITISK KAMP?

På en yrkesskole der kameratene har drevet fram interessesarbeidet, mener kameratene det vil skade kampen å dra inn spørsmålet om YLI i kampen, bruke YLIs propaganda, ta opp spørsmålet om YLI blant elevene. Kameratene mener dette vil "splitte" kampen.

Dette er opportunistisk, og det er en færlig opportunistisk. For når kameratene legger seg på ryggen i frykt for hva reaksjonære elever skal kunne sette i gang, da bygger vi opp interessekampen like solid som et korbhus. For da veit borgerskapet at de bare kan sette i gang hets mot YLI, så knekker de interessekampen også. Vår linje må være å drive fram den politiske kampen blant elevene, slik at interessekampen står på et mest mulig solid fundament av politisk forståelse av hvem som er fienden, hvem som er venner, og hvorfor elevene må slåss.

ER UNGE HØYRE UOVERVINNELIGE?

Noen kamerater har stillt spørsmålet om vi skal slutte å jobbe innfor NGS. Vårt syn er at elevene trenger en sterk interesseorganisasjon som kan organisere dem og føde kampen for elevenes økonomiske og politiske interesser.

Om hvorfor skal ikke denne organisasjonen være NGS? Er det fordi NGS ledes av de reaksjonære og de reaksjonære er uovervinnelige?

Klarer vi ikke å besvare Unge Høyre politisk, avsløre deres reaksjonære politikk for flertallet av elevene, vil vi heller ikke klare å bygge opp noen ny organisasjon som kan samle elevene. Å ville gå ut av NGS nå, er som å si at vi må gi opp massene på gymnaset og finne oss noen nye masser.

DEFENSIVE POLITISK?

Det ser nå ut til at vi er på offensiven i forhold til de reaksjonære på interessekampsspørsmål mange steder, og at de reaksjonære balder, endrer linje (jfr. spørsmålet om aksjon for nynorske lærebøker i Oslo) og må ty til anti-kommunisme for å hindre at de blir påført alvorlige tap. Men vår offensiv kan lett knekkes når vi stikker den politiske kampen under en stol, når vi ikke våger å møte de reaksjonære på slike spørsmål som støtte til streikende arbeidere, yrkesskolene må inn i YLI osv. Til og med er det motsigelser på å dele ut Rød Ungdom-lopessedler på skolene, fordi vi da kan bli angrepet politisk av reaksjonære, Røde Garde-salget står i stampe av samme grunn.

På en yrkesskole ble kameratene spurt få dager før et avgjørende allmannamøte om hvordan de reaksjonære sto på skolen. Svaret var at de reaksjonære ikke fantes på skolen. På tross av dette sefra de reaksjonære med si elevfiendtlige linje på allmannamøtet.

Sjølve resultatet viser at kameratene ikke var i stand til å møte de reaksjonære når de kjørte på anti-kommunisme og reaksjonære linjer. Men det viser også at vi i stedet for å ta opp politisk kamp mot de reaksjonære, og nedkjempe dem i massekampen, så tura våre kamerater fram, unngikk politiske motsigelser med de reaksjonære og trakk dem ikke ut på flatmark før på sjølve allmannamøtet. Da de endelig stakk huene fram, med fleipung og billig demagogi, mista våre kamerater hodet, og blei stående og måpe.

BEKJEMP HØYREAVVIKET

På kan vel være i tvil om at dette er høyrefeil, slik de kommer til uttrykk i skolearbeidet vårt. Å stikke den politiske kampen mot de reaksjonære under stolen og håpe at det går bra bare vi stiller de riktige komp-krava, det er opportunistisk og hardnakka høyreavvik. Det er bare en vei ut av dette, å aktivt avsløre de reaksjonære og opportunistene når de er mot elevenes interesser, trekke deres oppfatninger ut i lysset sjøl om de sjøl ikke ønsker det, få opp disse motsigelsene i massene som de reaksjonære spiller på og vinne fler og fler elever for ei riktig linje.

Pe

STYRK SALET AV

★ røde garde OG

AVISA TIL RØD UNGDOM

UREDD

Salget av avisene våre er allfor dårlig. Samtidig som Rød Ungdom har styrka seg politisk og fått flere medlemmer, har massebevegelsen – som massebevegelsen på skoler og arbeidsplasser har utvikla seg bra, – som de progressive ideene står sterkere enn på svært lenge, har salget stagnert.

Hvem kjenner ikke igjen situasjonen: Plastikkposer fulle av gamle aviser under senga, medlemmer som aldri selger, ei tustete høyre-linje for salget som aldri kommer utenfor vår nærmeste sympatisørkrets, at oppgaven stilles, men svært ofte løper ut i sanda.

Jo kamerater, vi tror mange av oss kjenner seg igjen.

Men ikke alle. F.eks. ikke den jenta som er helt alene på et sted og som selger 15 Klassekampen og 20/25 Røde Garde hver gang det kommer ut.

Arsaken til det jevnt over elendige salget er fler. En viktig grunn er helt sikkert at det er lenge siden propagandaarbeid er diskutert, feil har fått lov til å utvikle seg i slet stille, mange kamerater har aldri fått hjelp til å løse oppgava. Hva hindrer oss?

"INTERESSEKAMPEN ER VIKTIGERE"

Et lag sa: "Vi prioriterer kampen for de demokratiske rettene. RG-salget får vente."

Det er rett av kameratene å konsentrere kreften om å gjøre gjennombrudd i massekampen. Men å stille dette opp i mot massesalg av RG og Uredd er som å stille opp motsagnelsen: Hva er viktigst – mat eller drikke?

I stedet må problemet stilles sann: Assen kan RG styrke massekampen, i de siste numrene har RG fått opp en rekke saker som massene er opptatt av og kjemper for.

La oss ta ett eksempel: Artikkelen om skolebokboikotten i siste RG. Den griper direkte inn i ka åpne som føres, avslører Unge Høyres hykleri og svik, agiterte for lokal kamp og organisering opp mot NGS passiviseringslinje og angir retninga for kampen – aksjoner mot statsbudsjettet.

Om tusener av de som i dag er oppe i boikott hadde fått anledning til å lese denne artikkelen, ville ikke da massenes evne til å føre denne kampen fram til seier bli styrka?

"MASSENE VIL TA AVSTAND FRA OSS"

Noen kamerater argumenterer åpent mot å selge RG: "Da blir jeg kjent som kommunist, massene vil reagere, og den aksjonen jeg står i spissen for blir svekka og lider nederlag."

For det første er dette usant. Massene vil ikke ta avstand fra kampen, selv om vi står fram som kommunister og selger ei avis som støtter opp om elevenes interesser.

Det er de reaksjonæres hets disse kameratene frykter. De vil sikkert og visst bruke kommunist-spøkelset som ei brekkstang for å knekke kampen. Men om vi møter disse splittelsesmakerne offensivt og korrekt, vil Unge Høyre bli ytterligere isolert og massene vil bli fylka nærmere om kommunistene. Dette er i massenes interesse!

For det andre: Hvis vi utelukkende stiller oss i spissen for dagskampen på skolene og unnlater å kaste oss ut i den politiske og ideologiske kampen, som avissalget er en viktig del av, reduseres vi til en "fortropp" av militante og perspektivløse broddpolitikere.

Den tilliten vi får vil være tillit til personer og ikke til kommunister og kommunismen. Bare denne tilliten er noe verdtt.

HOLD FAST VED MÅLET - VI SKAL VINNE TUSENVIS AV UNGDOMMER FOR KOMMUNISMEN!

Gjennom massekampen lærer folk en hel del, tilliten til oss blir blant annet styrka.

Men ingen vil lære å avsløre sosial imperialisme gjennom en kamp for høyere lån og stipend. Ingen vil heller bli kommunister av bare en sånn kamp.

RG og Uredd skal drive folka videre. Skal propagandere marxismen-leninismen, styrke den proletariske internasjonalsismen, styrke forståelsen for arbeiderklassens ledende rolle osv. Og nettop i tider hvor massekampen skjerpes stilles behovet for massesalg seg ekstra skarpt. Når massene er i bevegelse, øker deres politiske interesse, på grunnlag av sine egne erfaringer stiller de fler og fler spørsmål, gjennom mobilisering og organisering av kampen kommer vi i kontakt med langt fler enn til vanlig.

Å utsette propagandaarbeidet i en sånn situasjon er som å smi når jernet er kaldt!

"HVA SKAL VI ME RØDE GARDE/UREDD NÅR KLASSEKAMPEN BLR DAGSAVIS?"

Mange spør seg: "Hva er vitsen med RG når vi får Klassekampen som dagsavis, når den får plass til mer stoff om kampen blant ungdommen osv. Er det ikke like godt å droppe RG og satse alle krefter på å styrke Klassekampen?"

Det er et viktig spørsmål. Dimitrov sier et sted at ungdomsforbundets metoder og former for arbeid og oppfostring må være tilpasset ungdommens konkrete nivå og behov. RG kan leitere en Klassekampen virkelig nå breitt ut i ungdomsmassen, ved hele tida å ta hensyn til at de skriver og virker blant yngre folk. Kan konsentrere seg om å avsløre de borgerlige ungdomsorganisasjonene, om å reise kampen blant ungdommen osv. RG er Rød Ungdoms ansikt utad.

Klassekampen er hele m-l-bevegelsens ansikt utad. Når dagsavisa kommer er det en stor seier også for oss. Men å bruke dagsavisa som et argument for å nedlegge eller nedprioritere RG er å se bort ifra at vi trenger et eget ungdomsarbeid for å vinne ungdommen for revolusjonen. I stedet må vi si: RG skal komme ut oftere. I første omgang hver 3. uke. Hvor lenge blir det til? Og når kommer ukeavisa RG?

Det er oss det kommer an på.

Klassekampen-salget må styrkes, særlig innretta på å få abonnenter. RG/Uredd-salget må styrkes, særlig innretta på massespredning.

Massene trenger både RG/Uredd og Klassekampen

KRITISER OG UTVIKLE AVISA

Mange kamerater har kritikk mot innholdet i RG. Dette er bra.

Men noen bruker det at de synes RG er for svakt som et påskudd til ikke å selge avisa samtidi som de sjøl ikke gjør noe for å sende kritikken videre, for å sende inn stoff ol. Denne innstillinga må fordømmes.

RG er nå på rett vei, fler og fler har blitt korrespondenter eller skriver og ringer inn. Se på siste nummer - artikler fra Svolvær, fra Blüchers tur i Stavanger, reisebrev fra Sovjet. Er det ikke nettopp sanne ting som gjør avisa mer levende og bedre?

Dette må utvikles videre. Hvert lag må ha en ansvarlig. Oppgava er langt fra uoverkommelig. Det går an å skrive ti linjer om rektor, om de reaksjonære, om erfaringer som er gjort i kampen osv. Eller ringe. Alt er som kjent bedre enn ikke noe.

KAN RG KLARE SEG UTEN PENGER?

Det ser ut til at noen tror det. Rett skal være rett - det har vært mye rot i RG-distribusjonen, dårlig oppfølging osv.

Men det kan allikevel ikke redusere kritikken av de laga som betaler seint, som ennå skylder hundrevis av kroner. Styret og laga må ta et fast grep om innbetaling av gjelda og på sikt bygge opp et bladfond som kan sikre forskuddsbetaling.

Uten penger er RG et dødt blad.

METODER I SALGET

Det er et faktum at vi har kommet kort i å oppsummere feil i sjølve linja for salget, og hva vi må gjøre framover. Høyreavvikets nedprioritering av propagandaen har ført til at det er lenge sist vi stilte spørsmålet: Hvordan selge. Lite diskusjon og lite vitenskapelig holdning til problemet.

Og linja for salget kan bli systematisk utvikla. Hva sa du, hvordan gikk du fram, hvorfor ville den og den kjøpe RG, hvilke motsigelser hadde han til å selge videre osv.

Å stadig utvikle måten vi selger på er å nytte masselinja i propagandaarbeidet.

"SYMPATISØRENE KAN IKKE SELGE RG"

Mange kjøper RG fast, måned etter måned, uten å bli spurt om de vil være med å selge. Folk går til og med på studiesirkel uten å bli trukket med for å spre den kommunistiske pressa.

Dette er å behandle massene bare som forbrukere av aiseie.

Vår linje må være å stole på massen, vi må grundig forklare folka det gjelder at RG/Uredd er de eneste ungdomsavisene som taler revolusjonens sak, at de derfor må bli solgt til langt fler at alcine klarer vi ikke mye, at du må hjelpe til sjøl om du kanskje ikke er kommunist.

Hvis enkelte sier nei, kan vi ikke hetse mot den. Tvert om, det er mangler i vår overbevisning og vi må prøve på nytt.

SELG GJENNOM AKSJON

Alt for ofte tuster hver enkelt kamerat rundt for seg sjøl og forsøker å bli kvitt bladene for penga må betales.

Derfor må diskusjonen reises på nytt og kontinuerlig følges opp blant medlemmene. Vi har en del forslag som må prøves, oppsummeres og ev. videreutvikles.

ARRANGER RG-MØTE R

Skal salget utvikles må det organiseres, diskuteres og oppsummeres.

En metode kan være å ha et fast møte hver gang RG/Uredd kommer ut, som tar opp en viktig artikkel i bladet, som diskuterer linja for salget, som tar opp hvordan avisene skal brukes for å gjøre gjennombrudd nye steder osv.

Et sånt møte vil sikre at det blir rydda av plass for propagandaen, og alle som har motsigelser og er uerfarne vil få konkret hjelp.

Opp i mot dette må vi utvikle linja med å selge gjennom aksjon.

Avsett en dag (gjørne også kvelden og kutt ut andre møter) og mobiliser hele laget og alle uavhengige RG-selgere til aksjon. Gå to og to sammen eller en og en og forsøk å prege skolegården hvert friminutt. Gå på kafeene om kvelden. Når vi selger sammen blir usikkerheten lettere bekjempa. Salget må derfor organiseres. Skap liv og røre omkring salget. Musikk, farge-rike stands.

Kort sagt - ta alvorlig på å utvikle mer offensive og korrekte metoder i salget.

K.N.

MER DRIV I JENTEARBEIDET

Denne artikkelen er ment som en hjelp til det arbeidet vi nå driver opp med å aktivisere og danne Kvinnefrontgrupper blant unge jenter på skoler og arbeidsplasser. Det er også et håp at vi skal få i gang en diskusjon om erfaringene med dette arbeidet, og om den linja vi skal ha for kvinnekampen.

BEGYNNER IKKE PÅ BAR BAKKE

Vi begynner stlett ikke på bar bakke når vi skal intensivere kvinnearbeidet blandt unge jenter. Vi har i mange år drevet aktivt kvinnearbeid gjennom Kvinnefronten, og vi har gjort virkelig store framskritt på disse åra. Vi kan se tilbake på erfaringer som har bragt oss framover o; vi kan trekke erfaringer på det positive.

ORGANISERE JENTEKAMPEN

I begynnelsen la vi liten vekt på at jentegrupper måtte med i Kvinnefronten. Vi danna uavhengige jentegrupper, noen steder fordi folk mente det var lettere å få med jenter i ei uavhengig gruppe, andre steder fordi vi sto på et feil standpunkt i kvinnekampen, mente at bevisstgjøringa var he overordna, kampen betydde lite.

De jentegruppene som blei danna på gymnas og yrkesskoler viser oss i hvert fall hel' klart at de unge jentene er ivrige etter å delta i kvinnearbeid, og at mange skjønner at de må reise kamp mot at kvinner skal spille en annenrangs rolle, og bli undertrykt på grunn av at de er kvinner.

Men mange jentegrupper gikk i passivitet og oppløsning, og det var særlig fordi de var uavhengige, ikke deltok i det organiserte arbeidet som Kvinnefronten driver. Mange steder fikk opportunisten på den politiske lina overtaket også, slik at i stedet for å løse motsigelsene i synet på kvinnearbeidet, så fikk motsigelsene bare undergrave kampevnen og løse gruppene opp.

Vi må holde fast på de viktige positive erfaringene fra jentegruppene som har vært og er rundt om, men se klart at det ikke holder å være uavhengige hvis det skal bli noen kamp med framgang.

UNGE JENTER ER UNDERTRYKT

Det finnes en ide blant Rød Ungdom-jenter om at vi som er jenter og medlemmer av Rød Ungdom ikke er undertrykt. "Derfor har ikke kvinnekampen så stor interesse for meg. I Rød Ungdom klarer jentene å kutte ut en god del av den ideologiske undertrykkinga, er ikke så opphengt i moter, tør å ta på oss politiske tillitsverv osv." For det første så er det rett at mange av jentene i Rød Ungdom er mindre prega av den borgerlige ideologien, sjøl om det er tull å snakke om at ei Rød Ungdom-jente ikke er undertrykt. Men vi må avvise at kvinneundertrykkinga kan individualiseres på denne måten. Da får vi det samme synet som de borgerlige feminstene, at bare noen kvinner blir "bevisste" eller direktører så er de ikke lenger undertrykt. Vi må se samfunnsmessig på det, at kvinnene i det kapitalistiske samfunnet er undertrykt som kvinner, og at de derfor må organisere seg og føre kamp mot denne undertrykkinga. Vi må se at det samfunnet vi lever i undertrykker kvinnene spesielt, at kvinnene er dobbelt undertrykt, undertrykt som kvinne i tillegg til at arbeiderkvinnene og kvinner fra småborgerskapet er undertrykt som klasse.

FEIL Å DELEGERE BORT JENTEKAMPEN

En annen erfaring vi må trekke av arbeidet vårt hittil er at det ikke holder å la jentene i laget stelle med kvinnearbeidet, mens styret i laget og resten av laget ikke tar grep om dette, ikke diskuterer linja og motsigelsene, ja, kanskje ikke en gang setter seg inn i problemene og de politiske parolene som kvinnearbeidet ledes etter. Da bryter vi med den demokratiske sentralismen, at styret i laget må ta ledelsen på alle områder, og at hele laget må ta ansvar for å utvikle jentekampen og lede den politiske kampen framover.

HVA ER FEMINISME ?

Noen jenter synes det er så vanskelig å drive kvinnearbeid fordi det er så vanskelig å finne ut hva som er ei rett linje for arbeidet, og unnga feminisme.

Dette holder ikke. Da må vi ta opp en diskusjon for å finne klarhet i hva som er ei rett linje for kvinnekampen.

Er det f.eks. feminisme å ta opp kamp mot ideologisk undertrykking? Er det feminisme å ta opp krav om at jentene ikke skal ha dårligere gymnas enn gutta, at jentene skal ha mulighet til å få vaska seg skikkelig når de har menser osv? Nei, sjølsagt er det ikke det. Kvinnene er undertrykt økonomisk, ideologisk, politisk, sosialt og seksuelt. Dette er fakta. Vi må sjølsagt ha ei analyse av hva som er viktigst, av hva det er grunnlag for å mobilisere til kamp på.

De borgerlige feministene derimot stiller spørsmålet individuelt: "Hvorfor blir ikke kvinner direktører?" "Mot særrettigheter for kvinner så som svangerskapspermisjon", "viktig å gå topp-løs på badestrand", "kvinnene kunne styre verden bedre, fordi de kvinnelige egenskapene er mer humane enn de mannlige" (tenk bare på Indira Gandhi og Golda Meir!). - Dette er borgerlig politikk, og tar ikke sikte på å frigjøre kvinnene, men å kjøre fram borgerskapets interesser av å fåkelegge kvinnekampen.

VIKTIGE JENTEKAMPSAKER

- Nå er kampen mot den nye abortlova viktig. Staten har med revisjonistenes aktive medvirkning innført en lov som gjør det vanskeligere å få abort enn før. Dette rammer ikke minst unge jenter, som trenger abort i en kritisk situasjon, og som kanskje ikke tør søke hjelp hos venner og foreldre.

- Skikkelig prevensjonsundervisning i skolen er et viktig krav. I dag finnes mange gode prevensjonsmidler, men det er lite kunnskap om dem, de er dyre, og de er vanskelige å få tak i.

- Arbeidstøstet, dårlig lønn og arbeidsforhold er stikkord for undertrykkinga av unge jenter etter skolen. Mange går arbeidsløse lenge etter skolen, noen må ta seg jobb i tilfeldig betalte butikkposter eller leydale husposter.

- Forholda på skoler og arbeidsplasser når det gjelder garderobe, telett, hånd-automater, vaskemuligheter.

- Reaksjonære lærebøker, historieundervisning som bare forteller om konger og herskerklassen, som ikke skildrer folkets liv og historie.

Dette er noen sentrale saker, ikke nødvendigvis alle de viktigste. Kvinnefronten kjemper nå spesielt på abort-saka, som vil være sentral sak ei god stund framover.

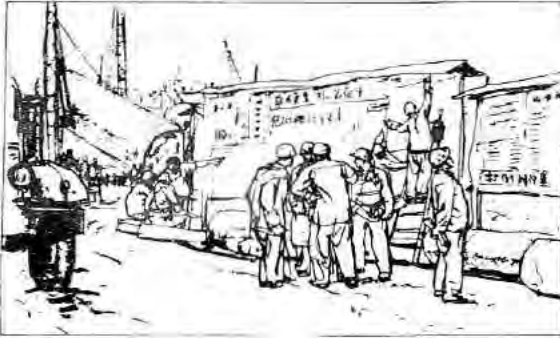
SETT I GANG !

Til slutt: Vi begynner ikke på bak bakke i kvinnearbeidet, men det er likevel riktig at vi må utvikle politikken på dette videre. Men vi kan ikke nå sette oss ned i diskusjoner uten at vi gjør noe, for da får vi skrivebordspolitikk. Vi må sette i gang, samle sammen jenter, diskutere hva vi skal starte med og starte ei kvinnefront-gruppe.

Vi må avvise ideene om at de som skal være med i kvinnefronten må "sta på Kvinnefrontens linje". Vi skal utvikle flest mulig til å skjøne en rett kvinnepolitikk, men dette skjer i arbeidet, ikke ved opptaksvilkar som gjør Kvinnefrontgruppa til en liten gjeng.

a.n. Oslo

DEBATT

SVAR PÅ KRITIKK

I Bolsjevik nr. 8 var det eit innlegg som hevda: "Klasseanalyse er eit viktigare punkt enn det kommunistiske arbeidet på skulane og at klasseanalyse må tas som eit hovudomne på leirene." Dette innlegget roiste debatt om eit viktig spørsmål. Til dette innlegget skreiv eg eit svar, som vart skarpt kritisert i BV nr. 9 Der heiter det: "(Innlegget) var ukameratsleg og hetsete i tonen. K. er tydelegvis svært sikker på seg sjøl, han meiner ingenting, han slår ganske enkelt fast at dei to kameratane som skreiv det første innlegget tar feil." Vidare seier E. og M. at K. ser på H. og J. som banditter som skal slåast i hovudet og ikkje overtystast.

Kritikken til B. og M. på innlegget mitt er skarp og i all hovudsak rett. Eg tar sjølkritikk på heile forma innlegget mitt fekk. For det første ved faktisk å ha som utgangspunkt at H. og J. var dårlege kameratar som ikkje hadde til hensikt å driva organisasjonen framover med forslaget sitt. For det andre nytta eg den feilaktige og revisjonistiske metoden med harde slag mot kameratar. Denne metoden står skarpt i motstrid til det marxist-leninistiske prinsippet om å nytta overtystingsmetoden i all kamp med kameratar. Denne metoden er revisjonistisk fordi han tar sikte på å stoppa debatten gjennom å skremma kameratar frå å fremma synspunktene sine og til å få dei til å gje opp standpunkt sine. Såleis står "dei harde slagas metode" i motstrid til all verkeleg intern kamp og meningsutveksling.

Dette er ei røyntle som vi har sjøl særleg frå vulgariseringstida i fjor haust. Dei "harde slag" korrigerer ikkje høgrevvik, men forsvarte dei. Innlegget mitt viste at eg ikkje har gripe desse lærdommane.

Standpunkt mine i innlegget om klasseanalyse eller det kommunistiske arbeidet på skulane skulle vera hovudpunkt, meiner eg framleis er i hovudsak rette. Eg er derfor ueinig med E. og M. som seier at "K. meiner ingenting" og "slår berre fast" at dei to kameratane tar feil. Eg hevda at den viktigste forma for høgrevviket i forbundet har vore sekteriske avvik frå masselinja. I dag ser vi framgong i interessekampen på skulane noko som mellom anna skuldast sommarleirdiskusjonane. Utan denne diskusjonen trur eg reaksjonen hadde hatt svært mykje betre føresetnader for å halda fram offensiven mot oss.

Når det gjeld klasseanalyse så trur eg at eg undervurderte dette spørsmålet ein del i innlegget mitt. Her er det mange spørsmål det er heilt naudsynt å nå einskap om. Eit eksempel er synet på arbeidar-aristokratiet. Streikekampen i det siste har stadig reist dette spørsmålet som er eit avgjerande strategisk spørsmål. Debatten om klasseanalyse bør reistas på nytt.

Eg vil oppmoda H. og J. til å ta del i denne debatten (eg er einig i at debatt om spørsmål i klasseanalyse ikkje høyrde heime i det opphavslege innlegget), samstundes synes eg og at dei ska svara på kritikken av standpunktet deira om prioritering av klasseanalyse på sommarleir.

K.

"YRKESKOLEELEVENE I NORGE ER PROGRESSIVE!"—

ja, men det er gymnasiastene også.
 svar til o [redacted] i forrige bolsjevik

[redacted] har i siste nummer av Bolsjevik et innlegg med overskriften "Yrkeskoleelever i Norge er progressive". Innholdet i artikkelen, derimot, er ikke en begrunnelse av påstanden, men det er en politisk nedrøktning av gymnasiastene og et forevar for å gi arbeidet på gymnasene lav prioritet.

Du framhever diskusjonene med yrkeskoleelevene som framskredne og som ga godt resultat, underforstått i motsetning til diskusjonene med gymnasiaster. Yrkeskoleelevene var konkrete og klassebevisste, men etter din mening visstnok ikke gymnasiastene.

Du skriver at dere så på gymnasiastene som mer "samfunnsbevisste", og at "dette synet medførte nødvendigvis (min utvnn.) et syn på yrkeskoleelever som sløve og uinteresserte i politikk". Du angriper en riktig erfaring og en progressiv side ved miljøet på gymnasene, at det der tradisjonelt oftest er større politisk aktivitet og interesse enn på yrkeskolen. Fordi kommunistene lenge har vært organisert på gymnasene, fordi det har vært fronter, gymnassamfunn og skoleaviser der. Dette er en side ved gymnasmiljøet vi skal styrke, og som vi skal bygge opp på yrkeskolene.

Det du skriver er etter min mening linja med at gymnasiastene er reaksjonære og småborgerlige i ny frakk. Uten å tørre si det rett ut, oser det fram mellom linjene at gymnasiastene er tilbakeleggende, intellektuelle, og at det ikke er viktig å jobbe på gymnasene. Yrkeskoleelevene, derimot, er rene og røde.

Yrkesskoleelever demonstrerer utenfor Rådhuset i Oslo.

Du har rett i at yrkesskoleelevene er ei viktigere gruppe for et kommunistisk ungdomsforbund å jobbe blant, og at disse i en del forhold også er mer framskredne enn gymnasiastene. Årsaken til dette er at det blant yrkesskoleelevene er et stort flertall som kommer fra proletariatet og som sjøl er på vei inn i denne klassen. Men du bruker dette først og fremst som et alibi for å fremme ei reaksjonær linje overfor gymnasiastene. Du benekter i virkeligheten at det også på gymnaset er et stort innslag av ungdom fra arbeiderklassen, at gymnasiastene har vist seg svært kampvillige, og at det store flertallet av gymnasiastene velger rett side i klassekampen når kommunistene fremmer ei rett linje blandt dem.

Du oppsummerer som feil at et lag bestående av gymnasiastene prioriterte arbeidet på gymnaset høyst. Dette er stikk i strid med masselinja og Rød Ungdoms linje. Det var på gymnaset dere hadde massebasis, det var der dere hadde grunnlag for å gå i spissen i massekamp. I stedet for å rette et skarpt lys på arbeidet deres på yrkesskolen for å finne årsaken til feila deres i den politiske linja dere der sto for, tillegger du feil i synet på gymnasiastene og det at dere prioriterte gymnasarbeidet høyst som årsaken til feila i yrkesskolearbeidet.

Situasjonen i dag er at vi trenger å ta et krafttak for å styrke arbeidet vårt på gymnaset, det er feil og mangler ved linja vår, og organisasjonens innsats på gymnaset må økes kraftig. Situasjonen er nå svært gunstig for en offensiv fra vår side. Omsider begynner Unge Høyres maske som "progressiv" å rakne, svært mange gymnasiaster har i løpet av høsten fått et rett syn på NGS-ledelsen, harmen er stor.

Men innlegget ditt viser at avviket i synet på gymnasiastene fortsatt står i organisasjonen. For å få framgang i gymnasarbeidet, må vi gjøre opp med slike feilaktige linjer. Jeg oppfordrer O til å svare på innlegget mitt, og også andre kamerater til å ta del i diskusjonen.

ERFARINGER FRA MILITÆRET OM MASSELINJA

Det har ofte lett for å bli mye ord i kampen mot høyreavviket og for ei riktig masselinje. De aller fleste har hørt at massene er de virkelige heltene, og at en må ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker. Men jeg tror relativt få har gripet innhøudet i det.

Derfor vil jeg fortelle om mine erfaringer. Kanskje det kan hjelpe noen til å forstå bedre. Jeg har relativt mange år på baken i forståelse, men da jeg kom til beredskapsavdelinga i militæret var jeg alleine og gjorde lite eller ingenting. Ved neste kontingentinnrykk kom det en som hadde vært medlem bare noen måneder. Det var rett før 1. mai, og han kritiserte meg for at jeg hadde gjort så lite. Jeg blei ganske sur for at en slik uerfaren fyr skulle lære meg å drive politikk. "Det er bare å prate med folk" sa han. "Jammen, de folkia her er ikke interessert i 1. mai, bortsett fra noen få." "Her nå her hva Mao sier: "Skal en holde et nært samband med massene, må en ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker", og folk har grenseløst lyst til å demonstrere for 6 og 8 hjemreiser og høyere dagpenger." "Jammen, uansett hva Mao sier, en kan da ikke bare gå ut og prate med alle om 1. mai." "Jo!"

Han gjorde det, løp rundt og prate med massefolk, og resultatet var over all forventning sjøl om mobiliseringa kom seint igang.

Seinere har jeg også fått ut fingerfå, og vi har fått istand masse gode saker. Det har gått bra de gangene vi har huska på: "Uansett hvor aktiv den ledende gruppen er, vil hele aktiviteten utarte til et fruktesløst strev av en liten hop personer, dersom det ikke er noe samband mellom den ledende gruppens aktivitet og massenes aktivitet." Men når vi har glemt det, har vi oppnådd lite eller ingenting.

Hvilke erfaringer kan en trekke av dette? For det første at Maos oppsummering av masselinja er korrekt, uten at vi setter den ut i praksis blir det hele "fruktesløst strev".

For det andre at ei korrekt masselinje også innebærer ei korrekt masselinje overfor medlemmene. Ferske kammerater har ofte mye bra å bidra med.

For det tredje at erfarne kammerater langt fra er ufeilbarlige, og at kritikk er den beste måten å hjelpe disse på.

Hvis alle medlemmer i Rød Ungdom studerer avsnittet om masselinja i sitatboka og avsnittet "avvikla fra den kommunistiske masselinja er alvorlige" i oppropet fra partiet til Rød Ungdoms medlemmer, og går ut og gjør slik det står der, ordrett, vil Rød Ungdom bli en gigantisk trussel mot borgerskapets klannegrep om ungdomsmassene, og sosialismen vil ikke lenger være et hermt mal, men en realitet

MÅLREISINGA — EIN DEL AV KAMPEN MOT IMPERIALISMEN

I år har Norsk Målungdom og Noregs Mållag vedteke prinsippprogram som slår fast at målet er å gjera nynorsk til einaste skriftmål i landet, sjølv om det er eit langsiktig mål. Kommunistane i målørsla har arbeidd hardt for å få dette gjennom, fordi vi ser striden for eit norsk skriftmål i Noreg som ein viktig del av striden for nasjonale krav og rettar mot imperialismen.

Stalin stiller opp fire krav som må stettast om ein skal kunne snakka om at ei folkegruppe er ein nasjon:

1. Sams territoriem.
2. Sams økonomi, utvikla økonomiske band og indre kommunikasjonstilhøve.
3. Sams kultur som byggjer på sams historie.
4. Sams språk.

Den norske nasjonen stettar desse krava. Men sjølv om vi har sams språk, —mest alle nordmenn talar eit norsk målføre — har vi ikkje sams skriftmål. Dette at vi har to skriftmål, og attpå til to skriftmål som er nærskylde, er ei bær og ei tyngsle for folk flest. Det vert og brukt av borgerskapet for å splitte folk etter "falske" skille.

Då Noreg vart sjølstendig stat att, etter kolonitida under Danmark, var dansk for lengst sett i staden for norsk som skriftmål av den danske herskarmakta. Ivar Aasen laga framlegg til normal for norsk skriftmål då han sette opp grammatikk og ordbok på grunnlag av dei samlande draga i norske målføre i midten av førre hundreåret. Då prova han at norsk mål var eit eige sjølstendig mål med ei eiga søge. Det var noko heilt anna enn dansk, sjølv om dei to måla er nærskylde på same måten som tysk og nederlandsk. For folket i Noreg var det då ingen grunn til å byggje skriftmålet sitt på noko anna enn dei norske målføre som levde i dagleg bruk innafor landegrensene. Målreisingstanken har sidan då gått ut på å setja norsk skriftmål i staden for dansk som bruksmål i alle samanhenger i Noreg.

Det norske skriftmålet — som i dag heiter nynorsk — har vunne fram ved at folk har teke det i bruk av di dei vil ha eit norsk skriftmål som stemmer med målføre, og ikkje oppnorska dansk som bokmålet er. Nynorsken står sterk berre der folk fører strid for å innføre hør og halde han oppe, og ikkje gjev seg på det.

Lina til borgarskapet i målspørsmålet under unionsstriden var jamstilling av norsk og dansk skriftmål. Den gongen gjekk borgarskapet med på å gje norsk skriftmål offisiell status av di kravet om det var så sterkt at folk berre tok seg sjølv til rette, utan å spørje om lov. Men for borgarskapet er det og eit hinder å ha to norske skriftmål. I alle fall er dei ikkje interesserte i å fremje nasjonale krav no, under imperialismen. Difor er den borgarlege lina i målspørsmålet å kvela nynorsk skriftmål seint, sidan det ikkje er politisk mogeleg i dag å forby det. På denne bakgrunn må vi sjå Unge Høgre sin riksmålsaksjon mot skriftleg sidemål i skulen. I reynda er det ikkje noko anna enn ein aksjon mot nynorsk, altså mot det einaste norske skriftmålet.

Det oppnorska danske skriftmålet — bokmålet — er her av di Noreg ein gong var koloni, andre grunnar finst ikkje. Difor har borgarskapet og måtta ty til eit utal av lygner, forvregningar og luftige spekulasjonar under tittelen "vitskap" for å grunnge at bokmålet i det heile skal haldest oppe.

ALLE LÆREBØKER TIL SAME PRIS OG SAME TID
PÅ BEGGE MÅL- **NO!**

I Noreg er bokmålet fremste vapnet imperi-
alismen har for å utrydda det norske skrift-
målet. Dette kom klart fram under EEC-striden.
Da vart det klart at Brüssel aldri ville godta
meir enn eit skriftmål som offisielt norsk mål,
og det vart då bokmål.

Språket er viktig for å auka kjensla av einenskap
og nasjonal identitet i folket. Folk som har
kjempa til -og retten til å bruka sitt eige mål
gjev ikkje slepp på det så lett. Dei tyske og
italienske fascistane vaga aldri å bruka anna
mål enn albansk som administrasjonsmål under
okkupasjonen der, sjølv om dei gjorde dei av-
hengig av den albanske femtekollonna. Albanerne
fikk ikkje eige skriftmål i vår tid før 1944!
Under krigen veks bruksområdet for nynorsk
femt, heilt til 1944, då det var opplæringsmål
for meir enn ein tredel av folket.

Striden for eitt norsk skriftmål er viktig for
heile folket, ikkje berre for dei som har nynorsk
som bruksmål i dag. På same vis er heile folket
tent med 200 miles fiskerigrænse, ikkje berre dei
som bur ved kysten.

Måltreisinga har berre framgang når talet
på nynorskbukarar aukar. I dag går talet
attende. Ein viktig grunn er mangelen på lære-
bøker innafor all videregående og høgare skule,
fordi ungdomen vel hovudmål for livet. Å ha
lærebøker på nynorsk er ein føresnåd for å
lære målet skikkeleg.

Stortinget har tidlegare vedteke at alle lære-
bøker skal kome til same tid og same pris på
begge mål. Til dette krevst løyvingar på 60-
80 mill. over tre år. Statsbudsjettet for 1977
foreslår at løyvingane vert auka med 50 000
kroner medan elevane krev 20 mill. For det
kravet er no 3000 elevar i den vidaregående
skulen i boikott av bokmålsbøker.

Vår line må vera å utvikle og opptrappa
boikottaksjonane. Eg skal kort ta opp dei pun-
ktane og meiner er dei viktigaste for å sette
denne linja ut i livet, og føre aksjonane fram
til siger.

- Ein må stå fast at det einaste akseptable
er å få innfridd krava fullt ut.
- Vi må arbeide for at fleire skular går ut i
boikott.
- På dei skulane som er i boikott må vi sloss
for at fleir bøker skal boikottes.
- Målet må vera at alle bøker som ikkje har
parallelutgåve skal boikottes.
- Eit anna forslag er eksamensstreik på for-
skjellig nivå. Til dønes berre skrive den
nynorske stilen, boikotte muntleg dersom
det kjem i eit fag som ikkje har lærebok på
nynorsk.
- Vi må drive studier og diskusjonar om språk-
lina, både i organisasjonen og massane.
- Vedta aksjonsgrunnlag på eit høgare nivå.
- Dei som er i boikott må kome ut med krava
både til andre skular og lokalbefolkninga.
- Aksjonane må organiserast betre, dei må ha
leiing og dei må aktivisera massane til å
drive studier og propaganda.
- Vi skal slåss for å byggje NMU-lag på dei
plassane der det ikkje finst.
- Kravet om tilleggsbevilgning må reisast så
raskt som mogeleg.
- Skulane må vedta krav til NGS sitt landsmote
om å prioritere denne saka høgt, at det skal
vedta aksjonsplan og at kva haldning ein har
til nynorske læremiddel-aksjonane skal vur-
derast når skulane vel delegatar til landsmøtet

Det er sjølsagt viktig å få fram lokale initi-
ativ for å utvikle kampen. Huvudlina er at
aksjonane vert ført fram til siger og at vi ikkje
legg ned kampen no.

Te ■

Forslag til studier:
MATERIALISTEN nr 1/75

ARBEIDER ARISTOKRATIET

På sommerleirene ble arbeideraristokratiet diskutert under den faglige diskusjonen. Det herska en del usikkerhet om hvilken eller hvilke klasser disse "arbeiderkommisærerne til kapitalistklassen" (Lenin) tilhører. To spørsmål ble ikke løst. Skal vi regne alle heltidsansatte tillitsmenn til arbeideraristokratiet? Kan en m-l-er være arbeideraristokrat?

Arbeideraristokratiet er ingen egen klasse, men et skikk som spiller stor rolle innenfor flere klasser. Aspengren og hans drabanter i LO-toppen tilhører monopolborgerskapet. Det samme gjør sjefene i de såkalte "arbeiderbevegelsens bedrifter" som NKL, Samvirke osv. I småborgerskapet finner vi f.eks. pampere på mellomplanet i fagbevegelsen (avdelingsformenn, studieledere på distriktsnivå) og ei hel rekke heltidsansatte tillitsmenn. Enkelte fagarbeidere med spesielle privilegier og en del arbeidsformenn tilhører arbeiderklassen.

Hva er det så som gjør disse til arbeideraristokrater? Jeg mener det er fordi de er lojale klassesamarbeidere. De veit at de ikke hadde fått eller vil beholde posisjonene sine dersom de ikke kjemper med liv og sjel for borgerskapets politikk. Det er karrieren som klassesamarbeider som skiller arbeideraristokraten fra en vanlig arbeider med reaksjonært syn i de fleste saker.

Hvordan skal vi se på heltidsansatte tillitsmenn? Vi veit at de trer ut av produksjonen og inn i småborgerskapet. Svært mange skaper seg et behagelig liv og har ingen skrupler med å gå bedriftens arend i ett og alt. Men dette er et spørsmål om klassestandpunktet deres. En tillitsmann ansatt av foreninga for å tjene arbeidernes interesser til forskjell fra f.eks. en formann. Tillitsmannen trenger ikke nødvendigvis bli arbeideraristokrat sjøl om systemet med bestikkelser er laga for at han skal bli det. Formannen derimot er ansatt av bedriften for å tjene nettopp den.

Ut fra dette kan vi slutte at en kommunist som er heltidsansatt tillitsmann ikke kan være arbeideraristokrat hvis han i praksis jobber for arbeiderklassens interesser. Dette må ikke ta oss til å tro at vi er immune overfor påvirkning fra arbeideraristokratiet på arbeidsplassen vår. Tvert imot kan slike folk ontende er revisjonister eller sosialdemokrater ofte prege tenkninga vår hvis vi ikke er på vakt og kjemper mot ideene deres.

Jeg vil oppfordre folk til å studere hva klassikerne sier om arbeideraristokratiet. Diskuter grundig pampene på deres arbeidsplass. Finn ut om høyrefeila dere gjør henger sammen med påvirkning fra disse borgertlige arbeiderlederne.

«Nå skal dere få lov til å være med å bestemme på arbeidsplassen, — vil du ha den røde eller den gule skuttekeren?»

PS: Folk som deltok i faglig-diskusjonene på sommerleirene (og andre) oppfordres til å skrive til Bolsjevik om sin mening om de spørsmåla Birger tar opp.

Redaksjonen,

INNHOOLD:

OPPROP FRA ARBEIDSUTVALGET OM KAMPEN MOT HØYREAVVIKET I RØD UNGDOM	s 2
KLASSEKAMPEN DAGSAVIS	s 9
"NÅ" ANGRIPER RØD UNGDOM	s 12
UNNGÅR VI POLITISK KAMP?	s 14
STYRK SALGET AV RØDE GARDE OG UREDD	s 15
MER DRIV I JENTEARBEIDET	s 18
DEBATT	
SVAR PÅ KRITIKK	s 20
YRKESKOLEELEVENÉ... SVAR PÅ INNLEGG I NR. 10	s 21
ERFARINGER FRA MILITÆRET - OM MASSELINJA.....	s 23
MÅLREISINGA - EIN DEL AV STRIDEN MOT IMPERIALISMIEN ...	s 24
ARBEIDERARISTOKRATIET	s 26

Ny streik på Odda

23/10:

MOT OPPSIGELSER!

støtt den!

BILDET: Fra fakkelloget i Odda 16/10

der over 200 personer deltok (Foto: Klassekampen)